

Ketouvim (hagiographies) - Ecclésiaste

Chapitre 3

3,1	לכל, זמן; ועת לכל-חפץ, תחת השמים. {פ}
3,3	עת להרוג ועת לרפוא, עת לפרוע ועת לבנות.
3,4	עת לבכות ועת לשחוק, עת ספוד ועת רקוד.
3,5	עת להשליך אבנים, ועת כנוס אבנים; עת לחבוק, ועת לרחוק מחבוק.
3,6	עת לבקש ועת לאבד, עת לשמור ועת להשליך.
3,7	עת לקרוע ועת לתפור, עת להשות ועת לדבר.
3,8	עת לאהב ועת לשנא, עת מלחמה ועת שלום. {פ}
3,9	מה-יתרון, העושה, באשר, הוא עמל.
3,10	כאיתי את-הענין, אשר נתן אלהים לבני האדם--לענות בו.
3,11	את-הכל עשה, יפה בעתו; גם את-העלם, נתן בלבם--מבלי אשר לא-ימצא האדם את-המעשה אשר-עשה האלהים, מראש ועד-סוף.
3,12	ידעתי, כי אין טוב בם--כי אם-לשמוח, ולעשות טוב בתייו.
3,13	וגם כל-האדם שיאכל ושתה, ורצה טוב בכל-עמלו--מתת אלהים, היא.
3,14	ידעתי, כי כל-אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם--עליו אין להוסיף, וממנו אין לגרע; והאלהים עשה, שיראו מלפניו.
3,15	מה-שקיה כבר הוא, ואשר להיות כבר היה; והאלהים, יבקש את-גידוף.
3,16	ועוד כאיתי, תחת השמש: מקום המשפט שמה הרשע, ומקום הצדק שמה הרשע.
3,17	אמרתי אני, בלבי--את-הצדיק ואת-הרשע, ישפט האלהים: כי-עת לכל-חפץ, ועל כל-המעשה שם.
3,18	אמרתי אני, בלבי--על-דברת בני האדם, לבדם האלהים; ולראות, שהם-בהמה המה להם.
3,19	כי מקרה בני-האדם ומקרה הבהמה, ומקרה אדם להם--במות זה בן מות זה, ורוח אדם לכל; ומותר האדם מן-הבהמה אין, כי הכל קבל.
3,20	הכל הולך, אל-מקום אחד; הכל היה מן-העפר, והכל שב אל-העפר.
3,21	מי יודע, רוח בני האדם--העלה היא, למעלה; ורוח, הבהמה--היכדת היא, למטה לארץ.
3,22	וראיתי, כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו--כי-הוא, חלקו: כי מי יביאנו לראות, במה שיהיה אחריו.
3,2	עת ללדת, ועת למות; עת לטעת, ועת לעקור וטוע.

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions